

[Arne Bjerregaard.]

vores valutaindtægter over landbruget: gør vi ikke noget, formindsker vi kun vores indtægter. Man kan jo bare forestille sig, at hvis man i stedet for over hele landet dyrker korn, vil vi alt i alt, beregnet med 100 kr. pr. tønde, kunne få 10 mia kr. ind, og i øjeblikket får vi, så vidt jeg ved, en indtægt fra udlandet på op imod 15 mia kr.; FEOGA giver vel en del af disse.

Så er der én ting mere, som også har indflydelse på den animalske produktion, og det er selvfølgelig alderen, som allerede er nævnt. Det er da klart, at når vi lægger en kapitalvindingsskat på, vil man ikke få det generationsskifte, fordi omkostningerne bliver for høje og dermed ejendomspriserne. Vil man sænke gennemsnitsalderen for landmanden — næsten halvdelen af landmændene er jo over 55 år, mens kun 9 pct. er under 35 år, og det er dem under 35 år, der som også sagt har den store animalske produktion, deres produktion er, som også nævnt, 2½ gang så stor som produktionen hos dem, som er 55 år — vil man sænke denne gennemsnitsalder, er der bl. a. den mulighed at sænke kapitalomkostningerne ved erhvervelse af landbrugsejendomme ved at fjerne nogle af de omkostninger, som vi politisk direkte har lagt derpå.

Derfor må jeg sige, at skal vi have den stærke animalske produktion, som vi ønsker — og bl. a. hr. Kofoed har fremført, at vi i løbet af 10 år kunne fordoble vores landbrugsproduktion — må vi satse på at fjerne de omkostninger, som bevirker, at man ikke ønsker den animalske produktion hos landmanden. For mig at se er der i øjeblikket kun to muligheder. Den første er at fjerne kapitalomkostningerne, og den anden er at fjerne de arbejdsmæssige hindringer for, at landmanden kan få et rimeligt udbytte af sin arbejdsindsats i landbruget. Skal den unge landmand have et rimeligt udbytte af sit arbejde eller af sin gård, så er hans arbejdsindsats mindst dobbelt så stor som andre menneskers arbejdsindsats på andre områder.

Jeg mener, at vi også politisk må til at se mere på landbrugets nationaløkonomiske betydning i stedet for, jeg havde nær sagt, at lade misundelsen bestemme vores landbrugspolitik, idet vi jo er bange for, at visse skulle få 5 øre mere end vi andre. Som det

er sagt af kommunisterne: hvis landbruget har det godt, har vi det alle godt. Jeg ved ikke, om det omvendte kan være tilfældet. Men hvis vi politisk vil se mere på det nationaløkonomiske end på det enkelte medlems indtjeningsmuligheder inden for landbruget, ville vi føre en fremsynet landbrugspolitik. Hvis vi tager den kortsynede landbrugspolitik, som Forbrugerrådet fremfører, for gode varer, kan vi lige så godt afskaffe dansk landbrug jo før jo hellere.

Derfor må jeg opfordre regeringen til — ja, nu er der nedsat et udvalg — i al fald at kulegrave problemerne og undersøge, om der ikke er mulighed for ad forskellige veje at fremme den animalske produktion ved at give en ordentlig arbejdsfortjeneste til dem, der frembringer den, og ved at styrke kapitaltilgangen til landbrugserhvervet.

Jes Schmidt (CD):

På CD-gruppens vegne er jeg i stand til at takke landbrugsministeren for den udmærkede redegørelse, som han fremkom med, især med henblik på, at der på baggrund af de erfaringer, man har høstet inden for EF, skal skaffes en klar dansk landbrugspolitik. Jeg er samtidig i stand til at takke det ærede medlem hr. Kofoed for, at han så tydeligt har skitseret mulighederne, som også landbrugsministeren var inde på, for at udvide Danmarks produktions- og eksportmuligheder inden for EF. Vi synes, det er noget fornuftigt og noget, vi trænger til.

Efter vor mening er Danmarks indtræden i EF en skelsættende afgørelse. Det har betydet, at det danske landbrug slap for årtiers kriser og usikkerhed, slap for stadig at være i fare for at blive udsat for prisdomme på verdensmarkedet. Inden for EF har det danske landbrug fået et sikkerhedsnet, der giver mulighed for bedre planlægning og dispositioner og sikrer mod de værste pris-katastrofer. Det er en principel forbedring, som opfordrer til at sørge for, at denne politiske linje her i Europa bliver fortsat. Men det er lige så sikkert, at man ikke kun kan stole på den udvikling, som sker inden for fællesmarkedet, man må selv her i landet gøre noget for, at det danske landbrug kan konkurrere med sine kolleger i andre EF-lande, og jeg må måske citere, hvad hr. Kofoed meget rigtigt sagde: at vi må have øje for, at vi ikke kan øge vores landbrugs-